Nederlands EU-voorzitterschap 2016

De stichting IFUD of Human Rights heeft bedenkingen tegen Nederlands EU-voorzitterschap 2016

Straatsburg, 11.3.2014
COM(2014) 158 final

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

Een nieuw EU-kader voor het versterken van de rechtsstaat

INHOUDSTAFEL

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD Een nieuw EU-kader voor het versterken van de rechtsstaat

1. INLEIDING

De rechtsstaat is de ruggengraat van iedere moderne constitutionele democratie. Het is een van de fundamentele beginselen die voortkomen uit de gemeenschappelijke constitutionele tradities van alle lidstaten van de EU en is, als zodanig, een van de belangrijkste waarden waarop de Unie is gebaseerd. Dit wordt in herinnering geroepen door artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) alsook door de preambules van het Verdrag en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Dit is ook de reden waarom, krachtens artikel 49 VEU, eerbiediging van de rechtsstaat een voorwaarde voor toetreding tot de EU is. De rechtsstaat is samen met democratie en mensenrechten tevens een van de pijlers van de Raad van Europa en wordt onderschreven in de preambule van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM)[1] .

Wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten van de EU en hun respectieve rechtsstelsels vormt het fundament van de Unie. De manier waarop het rechtsstaatbeginsel op nationaal niveau ten uitvoer wordt gelegd, speelt in dit verband een cruciale rol. Het vertrouwen van alle burgers en nationale autoriteiten van de EU in de werking van de rechtsstaat is met name van essentieel belang voor de verdere ontwikkeling van de EU tot "een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht zonder binnengrenzen"[2]. Dit vertrouwen zal alleen worden opgebouwd en blijven bestaan als de rechtsstaat in alle lidstaten wordt geëerbiedigd.

De verschillende grondwetten en rechtsstelsels van de EU-lidstaten zijn, in principe, adequaat ontworpen en uitgerust om burgers te beschermen tegen een eventuele bedreiging voor de rechtsstaat. Echter, recente gebeurtenissen in enkele lidstaten hebben aangetoond dat een verzuim om de rechtsstaat te eerbiedigen en, bijgevolg, ook een verzuim om de fundamentele waarden te eerbiedigen die de rechtsstaat beoogt te beschermen, aanleiding voor ernstige bezorgdheid kan zijn. Tijdens deze gebeurtenissen was er een duidelijk verzoek van het algemene publiek aan de EU, en in het bijzonder aan de Commissie, om actie te ondernemen. Daarbij zijn resultaten bereikt. Echter, de Commissie en de EU moesten zich op ad-hocoplossingen verlaten, omdat de huidige EU-mechanismen en -procedures niet altijd geschikt waren om een doeltreffende en tijdige respons op bedreigingen voor de rechtsstaat te waarborgen.

De Commissie is de hoedster van de Verdragen en heeft de verantwoordelijkheid om te waarborgen dat de waarden waarop de EU gegrondvest is, worden geëerbiedigd en om het algemene belang van de Unie te beschermen. De Commissie moet in dit verband derhalve een actieve rol op zich nemen[3]. In september 2012 zei voorzitter Barroso in zijn jaarlijkse State of the Union ten overstaan van het Europees Parlement: "Wij hebben een bredere waaier van instrumenten nodig – die ons meer keuze geeft dan alleen tussen de 'soft power' van politieke overreding en de 'nucleaire optie' van artikel 7 van het Verdrag". In zijn toespraak het jaar daarop zei hij: "De ervaring heeft het nut aangetoond van de rol van de Commissie als onafhankelijke en objectieve scheidsrechter. Deze ervaring moet worden geconsolideerd door

---

[1] Zie de Preambule van het EVRM en artikel 3 van het Statuut van de Raad van Europa (http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/001.htm).

[2] Zie artikel 3, lid 2, VEU en artikel 67 VWEU.

[3] Zie de toespraak van vicevoorzitter Reding, Commissaris van de EU voor Justitie, "The EU and the Rule of Law – What next?"(http://europa.eu/rapied/press-release_SPEECH-13-677_en.htm).

middel van een breder kader […]. De Commissie zal hierover een mededeling opstellen. Ik ben van mening dat dit debat fundamenteel is voor ons idee van Europa."[4]

In juni 2013 benadrukte de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken dat "eerbiediging van de rechtsstaat een voorwaarde is voor de bescherming van de grondrechten" en verzocht de Raad de Commissie om "het debat over de mogelijke noodzaak van en vorm van een collaboratieve en systematische methode om deze kwesties aan te pakken verder uit te werken overeenkomstig de Verdragen". In april 2013 hield de Raad Algemene Zaken een uitvoerig debat over het onderwerp[5].

In juli 2013 vroeg het Europees Parlement dat "geregeld wordt beoordeeld of alle lidstaten de fundamentele waarden van de Unie blijven eerbiedigen en de vereisten van democratie en de rechtsstaat blijven naleven"[6].

Deze mededeling is bedoeld als antwoord op deze verzoeken. Op basis van de ervaring van de Commissie, het interinstitutionele debat en brede raadplegingen[7] wordt in de mededeling een nieuw kader vastgesteld om een doeltreffende en samenhangende bescherming van de rechtsstaat in alle lidstaten te waarborgen. Het is een kader dat bedoeld is om een situatie aan te pakken en op te lossen waarin er een systemische bedreiging voor de rechtsstaat bestaat.[8]

Het kader beoogt toekomstige bedreigingen voor de rechtsstaat weg te nemen, voordat de voorwaarden voor de inwerkingtreding van de in artikel 7 VEU vastgestelde mechanismen zijn vervuld. Het is derhalve bedoeld om een lacune te vullen. Het is geen alternatief voor, maar een procedure die voorafgaat aan de in artikel 7 VEU vastgestelde mechanismen en die deze aanvult. Het kader laat ook de bevoegdheden van de Commissie onverlet om specifieke situaties die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen, te behandelen met gebruikmaking van inbreukprocedures ingevolge artikel 258 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

---

4 Zie http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-12-596_en.htm en http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-13-684_en.htm

5 In maart 2013 hebben de ministers van Buitenlandse Zaken van Denemarken, Finland, Duitsland en Nederland opgeroepen tot meer Europese beschermingsmaatregelen om de eerbiediging van fundamentele waarden van de Unie in de lidstaten te waarborgen. Zie voor de discussie in de Raad Algemene Zaken http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/genaff/136915.pdf. Zie voor de conclusies van de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/137404.pdf

6 Zie de resoluties van het EP waarin aan de EU-instellingen diverse aanbevelingen worden gedaan inzake de bescherming van artikel 2 VEU (het door Rui Tavares opgestelde verslag van 2013 en de door Louis Michel en Kinga Göncz opgestelde verslagen van 2014 - http://www.europarl.europa.eu/committees/en/libe/reports.html).

7 Tijdens de Assises de la Justice, een conferentie op hoog niveau over de toekomst van de rechtspraak in de EU in november 2013 waaraan werd deelgenomen door meer dan 600 belanghebbenden, was een sessie specifiek gewijd aan het onderwerp "Naar een nieuw rechtsstaatmechanisme". Voor en na de conferentie werd een uitnodiging tot het indienen van ideeën georganiseerd, naar aanleiding waarvan talrijke schriftelijke bijdragen werden ingediend (zie http://ec.europa.eu/justice/events/assises-justice-2013/contributions_en.htm).

8 Zoals voorzitter Barroso benadrukte in zijn State of the Union van september 2013, wordt het kader "gebaseerd op het beginsel van gelijkheid tussen de lidstaten en [moet er] alleen een beroep [op] worden gedaan bij een ernstige, fundamentele bedreiging van de rechtsstaat, waarvoor van tevoren criteria moeten worden vastgesteld" (zie http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-13-684_en.htm).

Vanuit een breder Europees standpunt gezien is het kader bedoeld om bij te dragen aan het bereiken van de doelstellingen van de Raad van Europa, onder meer op basis van de deskundigheid van de Europese Commissie voor democratie middels het recht (Commissie van Venetië)[9].

2. WAAROM DE RECHTSSTAAT VAN FUNDAMENTEEL BELANG IS VOOR DE EU

Het beginsel van de rechtsstaat is in toenemende mate een dominant organisatiemodel geworden van modern constitutioneel recht en internationale organisaties (met inbegrip van de Verenigde Naties en de Raad van Europa) om de uitoefening van overheidsbevoegdheden te reguleren. Het waarborgt dat alle overheidsbevoegdheden worden uitgeoefend binnen de beperkingen die daaraan zijn gesteld door de wet, overeenkomstig de waarden van democratie en grondrechten en onder het toezicht van onafhankelijke en onpartijdige rechters.

De precieze inhoud van de beginselen en normen die uit het rechtsstaatbeginsel voortvloeien, kunnen variëren op nationaal niveau, afhankelijk van het constitutionele systeem van iedere lidstaat. Niettemin wordt door jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie ("het Hof van Justitie") en van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens evenals door de Raad van Europa opgestelde documenten, die stoelen op de deskundigheid van de Commissie van Venetië, voorzien in een niet-uitputtende lijst van deze beginselen en wordt hierdoor de betekenis van de rechtsstaat in essentie gedefinieerd als een gemeenschappelijke waarde van de EU overeenkomstig artikel 2 VEU.

Deze beginselen zijn onder meer **legaliteit**, die een transparant, aansprakelijk, democratisch en pluralistisch proces voor de vaststelling van wetgeving vooropstelt; **rechtszekerheid; verbod van willekeur van de uitvoerende macht; onafhankelijke en onpartijdige rechters; onafhankelijke en doeltreffende rechterlijke toetsing, met inbegrip van de eerbiediging van de grondrechten; en gelijkheid voor de wet**[10].

Zowel het Hof van Justitie als het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft bevestigd dat deze beginselen niet zuiver formele en procedurele vereisten zijn. Ze zijn het instrument waarmee de inachtneming en eerbiediging van de democratie en mensenrechten worden gewaarborgd. De rechtsstaat is derhalve een constitutioneel beginsel met zowel formele als materiële componenten[11].

---

9 De Commissie van Venetië, die officieel de Europese Commissie voor democratie middels het recht wordt genoemd, is het adviesorgaan van de Raad van Europa inzake constitutionele aangelegenheden (zie http://www.venice.coe.int/WebForms/pages/?p=01_Presentation).

10 Zie bijlage I voor een overzicht van de relevante jurisprudentie inzake de rechtsstaat en de beginselen die aan de rechtsstaat verbonden zijn.

11 Het Hof van Justitie verwijst niet naar de rechtsstaat als slechts een formele en procedurele vereiste, maar benadrukt tevens het belang ervan door te verduidelijken dat een "rechtsgemeenschap" betekent dat de EU-instellingen onderworpen zijn aan toezicht op de verenigbaarheid van hun handelingen met niet alleen het Verdrag, maar ook met "de algemene rechtsbeginselen en de grondrechten" (zie onder meer zaak C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores, Jurispr. 2002, blz. I-06677, punten 38 en 39; gevoegde zaken C-402/05 P en C-415/05 P, Kadi, Jurispr. 2008, blz. I-06351, punt 316). Dit is tevens bevestigd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, dat de rechtsstaat een materiële aard geeft door vast te stellen dat het een concept is dat inherent is aan alle artikelen van het EVRM (zie bijvoorbeeld EHRM, Stafford/Verenigd Koninkrijk, 28 mei 2001, punt 63). Benadrukt moet worden dat het Hof in de Franse versie niet alleen de termen "pre-eminence du droit" gebruikt, maar ook "Etat de droit".

Dit betekent dat de eerbiediging van de rechtsstaat onlosmakelijk verbonden is met eerbiediging van de democratie en de grondrechten: er kan geen democratie zijn en eerbiediging van de grondrechten zonder eerbiediging van de rechtsstaat en vice versa. Grondrechten zijn alleen effectief als ze in rechte inroepbaar zijn. Democratie wordt beschermd als de fundamentele rol van de rechterlijke macht, met inbegrip van grondwettelijke hoven, erin slaagt de vrijheid van meningsuiting, vrijheid van vereniging en de naleving van de regels die het politieke en electorale proces beheersen, te waarborgen.

Binnen de EU is de rechtsstaat van bijzonder groot belang. Eerbiediging van de rechtsstaat is niet alleen een essentiële voorwaarde voor de bescherming van alle fundamentele waarden die in artikel 2 worden opgesomd, maar is tevens een essentiële voorwaarde voor de inachtneming van alle rechten en plichten die voortvloeien uit de Verdragen en het internationale recht. Het vertrouwen van alle EU-burgers en nationale autoriteiten in de rechtsstelsels van alle andere lidstaten is van cruciaal belang voor de werking van de gehele EU als "een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht zonder binnengrenzen". Op dit moment moet een besluit van een nationale rechtbank inzake civiel- en handelsrechtelijke aangelegenheden automatisch worden erkend en gehandhaafd in een andere lidstaat en moet een Europees aanhoudingsbevel dat in de ene lidstaat voor een beweerdelijke crimineel is uitgevaardigd, als zodanig worden uitgevoerd in een andere lidstaat[12]. Dit zijn duidelijke voorbeelden van waarom het voor alle lidstaten aanleiding voor bezorgdheid zou moeten zijn, als de rechtsstaat niet volledig wordt geëerbiedigd in één lidstaat. Om deze reden heeft de EU groot belang bij het waarborgen en versterken van de rechtsstaat in de gehele Unie.

3. WAAROM EEN NIEUW EU-KADER VOOR HET VERSTERKEN VAN DE RECHTSSTAAT

In gevallen waarin de mechanismen die op nationaal niveau zijn vastgesteld om de rechtsstaat te beschermen, niet langer doeltreffend werken, bestaat er een systemische bedreiging voor de rechtsstaat en, bijgevolg, voor de werking van de EU als een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht zonder binnengrenzen. In dergelijke situaties moet de EU optreden om de rechtsstaat te beschermen als een gemeenschappelijke waarde van de Unie.

Echter, de ervaring heeft aangetoond dat een systemische bedreiging voor de rechtsstaat in de lidstaten niet in alle omstandigheden doeltreffend kan worden aangepakt met de instrumenten die momenteel op het niveau van de Unie beschikbaar zijn.

Het optreden van de Commissie om **inbreukprocedures** in te leiden, op grond van **artikel 258 VWEU**, is een belangrijk instrument gebleken voor het aanpakken van bepaalde zorgwekkende kwesties op het gebied van de rechtsstaat[13]. Echter, inbreukprocedures kunnen uitsluitend door de Commissie worden ingeleid in gevallen waarin deze kwesties tegelijkertijd ook een inbreuk zijn op een specifieke bepaling van het Unierecht.[14]

---

12 Zie zaak C-168/13, Jeremy F/Premier Ministre, nog niet gepubliceerd, punten 35 en 36.

13 Zie bijvoorbeeld de zaken C-286/12, Commissie/Hongarije, nog niet gepubliceerd (gelijke behandeling met betrekking tot het verplichte pensioen van rechters en openbare aanklagers); C-518/07, Commissie/Duitsland, Jurispr. 2010, blz. I-01885 en C-614/10, Commissie/Oostenrijk, nog niet gepubliceerd (onafhankelijkheid van gegevensbeschermingsautoriteiten).

14 Het optreden van de Commissie om naleving van het Handvest van de grondrechten te waarborgen, illustreert deze juridische beperking, die afkomstig is uit het Verdrag zelf. Zoals uitgelegd in haar mededeling "Strategie voor een doeltreffende tenuitvoerlegging van het Handvest van de grondrechten door de Europese Unie" van 19 oktober 2010 (COM(2010) 573 definitief), is de Commissie vastbesloten om alle middelen die haar ter beschikking staan, te gebruiken om te waarborgen dat het Handvest volledig wordt geëerbiedigd door de lidstaten. Dit heeft in het bijzonder betrekking op artikel

Er zijn zorgwekkende situaties die buiten de werkingssfeer van het Unierecht vallen en derhalve niet kunnen worden beschouwd als een inbreuk op verplichtingen uit hoofde van de Verdragen, maar die wel een systemische bedreiging voor de rechtsstaat vormen. Op deze situaties kunnen de **preventie- en sanctiemechanismen waarin artikel 7 VEU voorziet**, van toepassing zijn. De Commissie is een van de actoren die uit hoofde van het Verdrag de bevoegdheid hebben om een met redenen omkleed voorstel tot inwerkingstelling van deze mechanismen in te dienen. Artikel 7 VEU is bedoeld om te waarborgen dat alle lidstaten de gemeenschappelijke waarden van de EU eerbiedigen, met inbegrip van de rechtsstaat. De werkingssfeer van het artikel is niet beperkt tot gebieden die onder het Unierecht vallen, maar geeft de EU de bevoegdheid om in te grijpen met het doel de rechtsstaat te beschermen, ook op gebieden waarop lidstaten autonoom handelen. Zoals wordt uitgelegd in de mededeling van de Commissie over artikel 7 VEU, is dit gerechtvaardigd door het feit dat "bij een schending van de fundamentele waarden door een lidstaat die ernstig is in de zin van artikel 7 van het VEU, […] immers het risico [bestaat] dat de fundamenten van de Unie en het vertrouwen tussen haar leden worden ondermijnd, ongeacht op welk gebied de schendingen begaan zijn"[15].

Evenwel kan het preventiemechanisme van artikel 7, lid 1, VEU enkel in werking worden gesteld ingeval er "duidelijk gevaar bestaat voor een ernstige schending" en het sanctiemechanisme van artikel 7, lid 2, VEU uitsluitend in geval van een "ernstige en voortdurende schending van de in artikel 2 bedoelde waarden door een lidstaat". De drempels voor het in werking stellen van beide mechanismen van artikel 7 zijn zeer hoog en onderstrepen dat deze mechanismen bedoeld zijn om gebruikt te worden in laatste instantie.

Recente ontwikkelingen in enkele lidstaten hebben aangetoond dat deze mechanismen niet altijd geschikt zijn om snel te reageren op gevaren voor de rechtsstaat in een lidstaat.

Er zijn derhalve situaties waarin bedreigingen voor de rechtsstaat niet doeltreffend kunnen worden aangepakt met bestaande instrumenten[16]. Een **nieuw EU-kader voor het versterken van de rechtsstaat** als een essentiële gemeenschappelijke waarde van de EU is nodig als aanvulling op de inbreukprocedures en de mechanismen van artikel 7 VEU. Het kader zal een aanvulling vormen op de mechanismen die op het niveau van de Raad van Europa reeds zijn ingevoerd ter bescherming van de rechtsstaat[17]. Het weerspiegelt de doelstellingen van de EU

---

47 van het Handvest, dat bepaalt dat eenieder wiens door het recht van de Unie gewaarborgde rechten zijn geschonden, recht heeft op een doeltreffende voorziening in rechte voor een onafhankelijk gerecht. Echter, de Commissie kan dit doen ten opzichte van de lidstaten, "uitsluitend wanneer zij het recht van de Unie ten uitvoer brengen", zoals uitdrukkelijk is bepaald in artikel 51 van het Handvest. Zie bijvoorbeeld zaak C-87/12, Kreshnik Ymeraga en anderen/Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration, nog niet gepubliceerd, C-370/12 Thomas Pringle/Government of Ireland, Ireland and The Attorney General, nog niet gepubliceerd en C-617/10, Åklagaren/Hans Åkerberg Fransson, nog niet gepubliceerd.

15 Mededeling van de Commissie van 15 oktober 2003: Eerbiediging en bevordering van de waarden waarop de Unie is gegrondvest, COM(2003) 606 definitief.

16 In enkele gevallen kunnen systemische tekortkomingen met betrekking tot de rechtsstaat worden aangepakt met gebruikmaking van de mechanismen voor samenwerking en toetsing op basis van de toetredingsakten voor Roemenië en Bulgarije. Echter, deze mechanismen, die hun grondslag rechtstreeks in het primaire Unierecht hebben, hebben betrekking op situaties voorafgaande aan de toetreding en derhalve op overgangssituaties. Ze zijn daarom niet geschikt voor het aanpakken van een bedreiging voor de rechtsstaat in *alle* lidstaten van de EU.

17 Artikel 8 van het statuut van de Raad van Europa bepaalt dat indien een lidstaat een "ernstige inbreuk heeft gepleegd" op de beginselen van de rechtsstaat en de mensenrechten, de rechten van die lidstaat op vertegenwoordiging kunnen worden opgeschort en dat de lidstaat zelfs van het lidmaatschap van de

op het gebied van zowel de bescherming van haar fundamentele waarden als het bereiken van een grotere mate van wederzijds vertrouwen en integratie in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht zonder binnengrenzen.

Door het vaststellen van een nieuw kader voor het versterken van de rechtsstaat streeft de Commissie ernaar duidelijkheid te scheppen en de voorspelbaarheid te vergroten van de maatregelen die zij in de toekomst mogelijk zal moeten treffen en tegelijkertijd te waarborgen dat alle lidstaten gelijk worden behandeld. Op basis van deze mededeling is de Commissie bereid om deze kwesties verder te bespreken met de lidstaten, de Raad en het Europees Parlement.

4. HOE HET NIEUWE EU-KADER VOOR DE RECHTSSTAAT ZAL WERKEN

Het doel van het kader is om de Commissie in staat te stellen een oplossing te vinden met de betrokken lidstaat om te voorkomen dat een systemische bedreiging voor de rechtsstaat in die lidstaat ontstaat die zich zou kunnen ontwikkelen tot een "duidelijk gevaar voor een ernstige schending" in de zin van artikel 7 VEU, wat zou vereisen dat de in dat artikel voorziene mechanismen in werking worden gesteld.

Om de gelijke behandeling van de lidstaten te waarborgen, zal het kader op dezelfde wijze op alle lidstaten van toepassing zijn op basis van dezelfde criteria voor wat als een systemische bedreiging voor de rechtsstaat wordt aangemerkt.

4.1. Waardoor wordt het nieuwe EU-kader in werking gesteld

Het kader zal in werking worden gesteld in situaties waarin de autoriteiten van een lidstaat maatregelen treffen of situaties gedogen die een groot risico inhouden van een systematisch en nadelig effect op de integriteit, stabiliteit of de juiste werking van de instellingen en de waarborgingsmechanismen die op nationaal niveau zijn vastgesteld om de rechtsstaat te beschermen.

Het nieuwe EU-kader voor de rechtsstaat is niet ontworpen om in werking te worden gesteld door individuele inbreuken op grondrechten of door een rechterlijke dwaling. Deze kwesties kunnen en moeten worden behandeld door de nationale rechtsstelsels en in de context van de toezichtmechanismen die zijn vastgesteld in het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, waarbij alle EU-lidstaten partij zijn.

Het belangrijkste doel van het kader is om een respons te zijn op **bedreigingen voor de rechtsstaat** (zoals gedefinieerd in deel 2) die **een systemisch karakter** hebben[18]. De politieke, institutionele en/of rechtsorde van een lidstaat als zodanig, zijn constitutionele structuur, de scheiding der machten, de onafhankelijkheid of onpartijdigheid van de rechterlijke macht of zijn systeem van rechterlijke toetsing met inbegrip van, in voorkomende gevallen, constitutionele rechtspraak moeten bedreigd worden – bijvoorbeeld als gevolg van

---

Raad van Europa uitgesloten kan worden. Zoals de in artikel 7 VEU vastgestelde mechanismen is dit mechanisme nooit in werking gesteld.

18 Zie met betrekking tot het begrip "systemische tekortkomingen" wat betreft de eerbiediging van grondrechten bij handelen binnen de werkingssfeer van het Unierecht, bijvoorbeeld, de gevoegde zaken C-411/10 en 493/10, N.S., nog niet gepubliceerd, punten 94 en 106; en zaak C-4/11, Duitsland/Kaveh Puid, nog niet gepubliceerd, punt 36. Zie met betrekking tot het begrip "systemisch" of "structureel" in de context van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens ook de rol van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bij het identificeren van onderliggende systemische problemen, zoals gedefinieerd in de resolutie Res(2004)3 van het Comité van Ministers van 12 mei 2004, on Judgments Revealing an Underlying Systemic Problem, (https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=743257&Lang=fr).

de invoering van nieuwe maatregelen of wijdverspreide praktijken van overheidsinstanties en het gebrek aan verhaalmogelijkheden bij nationale gerechten. Het kader wordt in werking gesteld in gevallen waarin nationale "rechtsstaatswaarborgen" niet het vermogen lijken te hebben om die bedreigingen op effectieve wijze aan te pakken.

Het kader zou de Commissie niet verhinderen haar bevoegdheden uit hoofde van artikel 258 VWEU te gebruiken in situaties die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen, noch zou het verhinderen dat de in artikel 7 VEU vastgestelde mechanismen rechtstreeks in werking worden gesteld, ingeval een plotselinge verslechtering in een lidstaat een krachtigere reactie van de EU vereist[19].

4.2. Het kader als een proces van drie fasen

In gevallen waarin er duidelijke aanwijzingen zijn van een systemische bedreiging voor de rechtsstaat in een lidstaat zal de Commissie een gestructureerde uitwisseling met die lidstaat inleiden. Dit proces is gebaseerd op de volgende beginselen:

- doelgericht streven naar het vinden van een oplossing via een **dialoog** met de betrokken lidstaat;

- waarborgen dat een **objectieve en grondige evaluatie** van de desbetreffende situatie plaatsvindt;

- het beginsel van **gelijke behandeling** van de lidstaten eerbiedigen;

- **snelle en concrete maatregelen** aangeven die genomen zouden kunnen worden om de systematische bedreiging tegen te gaan en het gebruik van de in artikel 7 VEU vastgestelde mechanismen te voorkomen.

Dit proces bestaat, als regel, uit drie fasen: een evaluatie van de Commissie, een aanbeveling van de Commissie en een follow-up van de aanbeveling.

De evaluatie van de Commissie

De Commissie zal alle relevante informatie verzamelen en beoordelen of er duidelijke aanwijzingen zijn van een systemische bedreiging voor de rechtsstaat zoals hierboven beschreven. Deze evaluatie kan gebaseerd zijn op de aanwijzingen die worden ontvangen van beschikbare bronnen en erkende instellingen, met inbegrip van de organen van de Raad van Europa en het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten[20].

Indien, als gevolg van deze voorlopige evaluatie, de Commissie van oordeel is dat er inderdaad sprake is van een systemische bedreiging voor de rechtsstaat, zal zij met de betrokken lidstaat een dialoog aangaan door de lidstaat een "rechtsstaatadvies" te sturen, waarin zij haar bezorgdheid onderbouwt en de betrokken lidstaat de mogelijkheid biedt om te reageren. Het advies zou het resultaat kunnen zijn van een uitwisseling van correspondentie en overleg met de relevante autoriteiten en kan, indien van toepassing, gevolgd worden door verdere uitwisselingen.

De Commissie verwacht dat de betrokken lidstaat, in afwachting van de evaluatie door de Commissie, gedurende het gehele proces in overeenstemming met de in het derde lid van artikel 4 VEU vastgestelde **plicht tot loyale samenwerking** medewerking verleent en afziet van het invoeren van onomkeerbare maatregelen met betrekking tot de door de Commissie

[19] Zie ook de mededeling van de Commissie van 15 oktober 2003 (voetnoot 15).

[20] Zie in het bijzonder artikel 4, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 168/2007 van de Raad tot oprichting van een Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (PB L 53, blz. 1).

aan de orde gestelde kwesties die aanleiding geven tot bezorgdheid. Wanneer een lidstaat verzuimt om in dit proces medewerking te verlenen of het zelfs hindert, zal dit een element zijn dat in aanmerking wordt genomen bij het beoordelen van de ernst van de bedreiging.

In deze fase van het proces zal, hoewel het inleiden van de evaluatie door de Commissie en het versturen van haar advies bekend zal worden gemaakt door de Commissie, als regel de inhoud van de uitwisselingen met de betrokken lidstaat geheim worden gehouden, om een snelle oplossing mogelijk te maken.

De aanbeveling van de Commissie

In een tweede fase zal de Commissie, tenzij de kwestie in de tussentijd een bevredigende oplossing heeft gekregen, de betrokken lidstaat een "rechtsstaataanbeveling" doen toekomen, indien zij van oordeel is dat er objectief bewijs is van een systemische bedreiging en dat de autoriteiten van die lidstaat geen passende maatregelen treffen om de situatie te corrigeren.

In haar aanbevelingen zal de Commissie duidelijk de redenen aangeven waarom zij bezorgd is en aanbevelen dat de lidstaat de geconstateerde problemen binnen een vastgestelde termijn oplost en de Commissie op de hoogte stelt van de maatregelen die daartoe zijn getroffen. Indien van toepassing kunnen in de aanbeveling specifieke manieren en maatregelen worden aangegeven om de situatie te corrigeren.

De evaluatie en conclusies van de Commissie zullen worden gebaseerd op de resultaten van de dialoog met de lidstaat en op eventueel aanvullend bewijs, ten aanzien waarvan de lidstaat ook van tevoren gehoord zou moeten worden.

De Commissie zal het versturen van haar aanbeveling en de inhoud ervan in hoofdlijnen bekendmaken.

Follow-up van de aanbeveling van de Commissie

In een derde fase zal de Commissie toezien op de maatregelen die de betrokken lidstaat treft als follow-up van de aan die lidstaat gerichte aanbeveling. Dit toezicht kan worden gebaseerd op verdere uitwisselingen met de betrokken lidstaat en zou bijvoorbeeld gericht kunnen zijn op de vraag of bepaalde, tot bezorgdheid aanleiding gevende kwesties zich blijven voordoen of op de vraag hoe de lidstaat haar in de tussentijd gedane beloften om de situatie te corrigeren uitvoert.

Indien de betrokken lidstaat binnen de vastgestelde termijn niet zorgt voor bevredigende follow-up van de aanbeveling, zal de Commissie de mogelijkheid overwegen om een van de in artikel 7 VEU vastgestelde mechanismen in werking te stellen[21].

Institutionele interactie

Het Europees Parlement en de Raad zullen op regelmatige basis en nauwgezet op de hoogte worden gehouden van de voortgang binnen elk van de fasen.

De deskundigheid van derden benutten

De Commissie kan, om gekwalificeerde kennis van bepaalde kwesties met betrekking tot de rechtsstaat in lidstaten te verkrijgen, externe deskundigheid inroepen, met name tijdens de evaluatiefase, onder meer van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten[22].

[21] Zie ook de mededeling van de Commissie van 15 oktober 2003 (voetnoot 15).

[22] Het Bureau kan advies geven binnen de reikwijdte van zijn taken als gedefinieerd door Verordening (EG) nr. 168/2007 van de Raad (zie voetnoot 20).

Dergelijke externe deskundigheid kan in het bijzonder bijdragen aan de totstandkoming van een vergelijkende analyse met betrekking tot bestaande regels en praktijken in andere lidstaten teneinde de gelijke behandeling van de lidstaten te waarborgen, op basis van een gemeenschappelijk begrip van de rechtsstaat binnen de EU.

Afhankelijk van de situatie kan de Commissie besluiten advies en ondersteuning te vragen van leden van de netwerken van de rechterlijke macht in de EU, zoals de netwerken van voorzitters van de Hoge Rechtscolleges van de Europese Unie[23], de Vereniging van Raden van State en Hoogste Bestuursrechtelijke Rechtscolleges van de Europese Unie[24] of de Raden voor de rechtspraak[25]. De Commissie zal samen met deze netwerken onderzoeken hoe dergelijke ondersteuning in toepasselijke gevallen snel beschikbaar kan worden gesteld en of hiervoor specifieke regelingen nodig zijn.

De Commissie zal, als regel en in toepasselijke gevallen, de Raad van Europa en/of zijn Commissie van Venetië om advies vragen en zal haar analyse met hen coördineren in alle gevallen waarin de kwestie ook tot hun aandachtsgebied behoort en onderwerp is van hun analyses.

5. CONCLUSIE

Deze mededeling stelt een nieuw EU-kader voor de rechtsstaat vast als de bijdrage van de Commissie aan het versterken van het vermogen van de EU om doeltreffende en gelijke bescherming van de rechtsstaat in alle lidstaten te waarborgen. Hiermee reageert de Commissie op verzoeken van het Parlement en de Raad. Deze mededeling is gebaseerd op de bevoegdheden die door de bestaande Verdragen aan de Commissie worden verleend en belet niet dat de Verdragen op dit gebied verder worden ontwikkeld, hetgeen besproken moet worden in het kader van bredere reflecties over de toekomst van Europa. Naast het optreden van de Commissie zal de rol van het Europees Parlement en de Raad van cruciaal belang zijn voor het versterken van de vastbeslotenheid van de Unie om de rechtsstaat te ondersteunen.

23 Netwerk van voorzitters van de Hoge Rechtscolleges van de Europese Unie (zie http://www.networkpresidents.eu/).

24 Vereniging van Raden van State en Hoogste Bestuursrechtelijke Rechtscolleges van de Europese Unie (zie http://www.aca-europe.eu/index.php/en/).

25 Europees Netwerk van Raden voor de rechtspraak (zie http://www.encj.eu).

Ministerie van Buitenlandse Zaken

Aan de Voorzitter van de
Tweede Kamer der Staten-Generaal
Binnenhof 4
Den Haag

Directeur-Generaal Europese Samenwerking
Bezuidenhoutseweg 67
2594 AC Den Haag
Postbus 20061
Nederland
www.rijksoverheid.nl

Onze Referentie
Minbuza-2015.25600

Datum 28 januari 2015
Betreft Inhoudelijke voorbereidingen Nederlands EU-voorzitterschap 2016

Op 31 oktober 2014 ontving uw Kamer een overzicht van de stand van de voorbereiding van het Nederlands voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie in de eerste helft van 2016[1]. Dat overzicht betrof vooral de organisatorische aspecten van het voorzitterschap. Inmiddels is de inhoud van het Commissie-werkprogramma bekend. Een appreciatie ervan is uw Kamer op 23 januari jl. toegegaan. Het kabinet informeert uw Kamer met deze brief graag over wat ons land wil uitstralen, uitdragen en uitvoeren in aanloop naar en tijdens ons EU-voorzitterschap. Met deze brief reageert het kabinet ook op het advies dat de SER per brief van 19 december 2014 uitbracht over de prioriteiten van het Nederlands EU-voorzitterschap[2].

Deze brief is als volgt opgezet: (1) allereerst wordt – in het licht van de uitdagingen waarvoor de Europese Unie is gesteld – een korte beschouwing gegeven van de zaken waarop de EU zich volgens het kabinet zou moeten richten op basis van de 'strategische agenda voor de Unie in tijden van verandering', die de Europese Raad van 26 en 27 juni 2014 heeft vastgesteld[3]. De strategische agenda is ook leidend voor het Commissie werkprogramma dat in december 2014 werd gepresenteerd en dat vooral de lopende agenda van het Nederlands voorzitterschap zal bepalen. (2) Vervolgens worden de uitgangspunten voor het Nederlands voorzitterschap gepresenteerd: een Unie die zich richt op hoofdzaken, die door innovatie groei en banen schept en die verbinding aangaat met maatschappelijke actoren. (3) Dan volgt een aantal observaties over de rol en de speelruimte van het roulerend voorzitterschap in de gewijzigde context na het Verdrag van Lissabon. Onder dit kopje wordt eveneens stilgestaan bij de mogelijke rol van uw Kamer. In een bijlage, tot slot, is opgenomen hoe de verschillende Raadsformaties in de eerste helft van 2016 zullen worden ingericht zodat zij bijdragen aan het neerzetten van concrete resultaten op de vijf doelstellingen van de strategische agenda. Dit behelst geen uitputtend overzicht van alle activiteiten die tijdens het Nederlands voorzitterschap in het kader van de lopende agenda zullen passeren – daartoe is het voorzitterschapsprogramma bedoeld dat in het laatste kwartaal van 2015 het licht zal zien - maar geeft een

[1] Brief van 31 oktober 2014, Kamerstukken II 2013/14, 21501-20, nr. 923
[2] https://www.ser.nl/nl/publicaties/overige/2010-2019/2014/prioriteiten-voorzitterschap-eu.aspx
[3] Brief van 30 juni 2014, Kamerstukken II 2013/14, 21501-20, nr. 897

beeld van de accenten die Nederland in de verschillende Raadsformaties wil zetten.

1. Nederlandse inzet: de strategische agenda staat centraal

De aanloop naar het Nederlands voorzitterschap van de EU vindt plaats op een moment dat Europa de jarenlange economische crisis – voorzichtig - te boven begint te komen en waarop zorgen van burgers zijn toegenomen. De werkloosheid, met name onder jongeren, is nog steeds te hoog en er is sprake van een toenemend aantal mensen dat in armoede leeft. Vergrijzing van de bevolking betekent een zwaarder beroep op de slinkende groep economisch actieven. Ondertussen verandert de mondiale economie snel. In het digitale tijdperk moeten lidstaten zich aanpassen om te kunnen blijven concurreren, hun groeipotentieel te verbeteren en sociale stelsels te borgen. Schaarse hulpbronnen, de kosten van energie en het effect van klimaatverandering zijn belangrijke uitdagingen: de huidige afhankelijkheid van geïmporteerde energie maakt Europa kwetsbaar. Een belangrijke voorwaarde voor economische stabiliteit in Europa is veiligheid in en rondom de Europese Unie[4]. De situatie aan de directe grenzen van de EU is verre van stabiel. Daarnaast wordt Europa geconfronteerd met dreigingen die voortkomen uit radicalisering en extremisme. Zoals de recente terreurdaden in Parijs aantonen, staan de waarden waarop de Unie is gestoeld zowel van buitenaf als van binnenuit onder druk: interne en externe veiligheid zijn steeds meer verweven. Irreguliere migratiestromen vragen om een gemeenschappelijk antwoord en gecoördineerde actie. Dit zijn forse uitdagingen. En dat terwijl zich een toenemend spanningsveld aftekent tussen enerzijds vergaande maatregelen die nodig worden geacht om knellende problemen het hoofd te bieden en anderzijds het draagvlak onder burgers voor deze voortschrijdende maatregelen.

Nederland heeft zich de afgelopen jaren ingezet - en blijft zich inzetten - voor een Unie die zich richt op hoofdzaken, voor een Unie die meerwaarde heeft voor Europese burgers en bedrijven. Eén van de belangrijkste opgaven daarbij is, zoals ook door de SER wordt betoogd, het scheppen van werkgelegenheid en economische groei[5]. Deze Nederlandse inzet is in belangrijke mate gereflecteerd in de strategische agenda van de Europese Raad. Nederland heeft bij de totstandkoming van deze agenda een voortrekkersrol gespeeld: de discussie die heeft geleid tot aanname van de agenda is mede naar aanleiding van de Nederlandse inzet op een EU-brede follow-up van de subsidiariteitsexercitie op gang gekomen. Hieruit bleek groeiende steun voor een scherpere prioritering in de taken van de EU, om zo de toegevoegde waarde voor burgers te vergroten ten aanzien van essentiële beleidspunten en tegelijkertijd de administratieve lastendruk terug te dringen. De strategische agenda legt vijf overkoepelende prioriteiten vast die de werkzaamheden van de Unie de komende vijf jaar zullen aansturen om de uitdagingen waarvoor de EU zich ziet gesteld het hoofd te bieden:

1. een Unie van banen, groei en concurrentievermogen;
2. een Unie die alle burgers activeert en beschermt;
3. naar een Energie Unie met een toekomstgericht klimaatbeleid;

---

[4] Beleidsbrief Internationale veiligheid – Turbulente Tijden in een Instabiele Omgeving, Kamerstukken II 2013/14, 33 694, nr. 6
[5] Brief van 21 mei 2014, Kamerstukken II 2013/14, 21501-20, nr. 87

4. een Unie van vrijheid, veiligheid en recht en
5. de Unie als sterke mondiale speler.

Naast deze prioriteiten gaat de agenda ook in op de wijze waarop EU-beleid tot stand moet komen en uitgevoerd dient te worden. De principes van subsidiariteit en proportionaliteit zijn daarbij leidend: de Unie dient zich te concentreren op die terreinen waarop het verschil gemaakt kan worden en moet zich onthouden van optreden daar waar lidstaten zelf beleidsdoeleinden beter kunnen bereiken. Hierbij dient sprake te zijn van een grotere betrokkenheid van nationale parlementen.

Commissie, Raad en Europees Parlement moeten nu gezamenlijk aankoersen op concrete resultaten op de vijf doelstellingen van de strategische agenda, die tot zichtbare verbetering leiden voor Europese burgers en bedrijven. Het kabinet wil het Nederlands voorzitterschap in dienst stellen van het helpen bereiken van concrete resultaten en stelt daarom de strategische agenda centraal in de aanloop naar en tijdens het Nederlands voorzitterschap van de EU. Dit is van vitaal belang om Europese samenlevingen toe te rusten voor de toekomst en vertrouwen te kweken.

Het kabinet is verheugd dat de vijf doelstellingen van de strategische agenda duidelijk hun weerslag vinden in het Commissiewerkprogramma dat op 17 december jl. werd gepresenteerd, nadat de Raad hierover, voor het eerst en tot tevredenheid van het kabinet, werd geconsulteerd. Ook de prioriteiten die in de politieke richtsnoeren van Commissievoorzitter Juncker zijn opgenomen en die in het verlengde liggen van de strategische agenda, zijn hierin weerspiegeld. De 23 wetgevingsinitiatieven die in het programma staan, zullen voor een groot deel de wetgevingsagenda tijdens het Nederlands voorzitterschap bepalen. Overigens is het niet zo dat concrete resultaten op de verschillende doelstellingen van de strategische agenda alleen in de vorm van wetgeving tot stand worden gebracht. Europa is immers meer dan alleen regelgeving. Ook andere instrumenten, zoals uitwisseling van kennis en *best practices*, innovatieve manieren van werken, mechanismen voor politieke agendering, het bestendigen van *peer pressure* en wederzijds leren, het op slimme wijze aanwenden van de EU-begrotingsmiddelen en andersoortige initiatieven kunnen worden aangewend. In de bijlage wordt hiervan per Raadsformatie een nader overzicht gegeven.

2. De uitgangspunten: hoofdzaken, innovatieve groei en banen, verbinding

Bij het aankoersen op concrete resultaten op de vijf doelstellingen van de strategische agenda kiest het kabinet voor 'hoofdzaken', 'innovatieve groei en banen' en 'verbinding' als uitgangspunten. Deze drie begrippen geven helder weer waar Nederland voor staat in Europa:

1. Een **Unie die zich richt op hoofdzaken** en die waarde toevoegt aan wat lidstaten zelf kunnen en moeten doen. De vijf doelstellingen van de strategische agenda geven helder weer wat de prioriteiten zijn waarop de Unie zich moet richten. Voor alle Raadsformaties geldt dat het kabinet tijdens het voorzitterschap zal inzetten op de blijvende verbetering van de kwaliteit, de vereenvoudiging en uitvoerbaarheid van wet- en regelgeving, en, waar mogelijk en nodig, vermindering van administratieve lasten en kosten. Deze 'betere regelgeving' agenda is niet uitsluitend een dereguleringsoperatie: naast minder regelgeving gaat het vooral om een

betere kwaliteit van de regelgeving. Dit is van belang voor burgers, bedrijfsleven en steden en andere (mede-)overheden en stimuleert duurzame economische groei en concurrentievermogen.

2. Een **innovatieve Unie gericht op groei en banen**; een Unie die – door te durven inzetten op vernieuwing – haar economische en externe slagkracht vergroot en het Europees concurrentievermogen in de wereld bevordert. Wil de Unie in een snel veranderende wereld de economische grootmacht blijven die ze is, dan zal 'innovatie' bovenaan de agenda moeten staan. Innovatie moet de sleutel vormen voor duurzame en inclusieve groei, verbetering en vernieuwing, en het antwoord op de druk die we ondervinden als gevolg van globalisering. Alleen door zichzelf te vernieuwen en verbeteren kan de Unie de concurrentie aan met andere economische blokken. De innovatie-agenda heeft vele facetten: het gaat om het wegnemen van belemmeringen voor innovatie in de interne markt; het vergroten van de innovatiefocus van alle Europese fondsen en het stimuleren van onderzoek en innovatie vanuit alle specifiek daartoe bestemde Europese fondsen en programma's; het versterken van de digitale economie; het stimuleren van nationale beleidshervormingen, maar ook een maatschappij die vernieuwt en zichzelf uitdaagt. Het creëren van banen is daarbij topprioriteit. Maar ook het sociale gezicht van Europa hoort daarvan integraal onderdeel te zijn: de strategische agenda staat in dienst van mensen.

3. **Een Unie die verbindt** – een Unie die is gebaseerd op fundamentele waarden en die wordt gedragen door haar burgers. Draagvlak voor Europese besluitvorming wordt gegenereerd door herkenbare inspraak en invloed. Voor het kabinet blijft versterking van de democratische legitimiteit een belangrijk punt in de aanloop naar en tijdens het Nederlands voorzitterschap van de Unie. Dat vraagt om actieve betrokkenheid van mensen en maatschappelijke organisaties, zodat zij zich gehoord weten. Het kabinet wil deze betrokkenheid bevorderen. Transparantie over besluitvorming is hierbij essentieel. Draagvlak voor de EU kan daarnaast worden versterkt als de EU daadwerkelijk resultaten boekt voor burgers en bedrijven, op punten die voor hen belangrijk zijn. Dat is dan ook de inzet van het kabinet.

3. Rol en speelruimte van het roulerend voorzitterschap

Nederland is weliswaar voorzitter van de Raad, evenwel niet van de Europese Raad en van de Raad Buitenlandse Zaken, die beide een vaste voorzitter hebben. Zoals in de brief aan uw Kamer van 31 oktober reeds werd opgemerkt, heeft het roulerend voorzitterschap sinds het Verdrag van Lissabon vooral een dienende rol gekregen: de werkzaamheden van het voorzitterschap bestaan in belangrijke mate uit het verder brengen van de lopende agenda. Deze wordt in hoge mate bepaald door de lopende wetgevingsdossiers. Daarbij moet uiteraard de dynamiek in het Europees Parlement, dat op vrijwel alle terreinen medewetgever is, worden meegewogen. De rol van het voorzitterschap is vooral die van een betrouwbare en efficiënte bemiddelaar die compromissen smeedt tussen de 28 lidstaten en tussen Raad, Commissie en Europees Parlement. Andere lidstaten en de Europese instellingen beoordelen een voorzitterschap dan ook op de invulling van deze rol.

Een ander voorbehoud betreft de flexibiliteit die zal moeten worden ingebouwd: onvoorziene gebeurtenissen kunnen en dienen soms een zwaar stempel te drukken op de invulling van het voorzitterschap. Het is denkbaar dat zich situaties voordoen die snel handelen vereisen en lopende dossiers deels verdringen.

Dat gezegd hebbende, is er ruimte voor elk voorzitterschap om eigen accenten te plaatsen. Het Nederlands voorzitterschap biedt ons land de gelegenheid onderwerpen die Nederland belangrijk vindt nader onder de aandacht te brengen, in het bijzonder tijdens de voorziene informele bijeenkomsten van verschillende Raadsformaties. Nederland wil die kans aangrijpen en zal een overzicht van lopende dossiers en eigen accenten uiteindelijk neerleggen in een voorzitterschapsprogramma, dat in het laatste kwartaal van 2015 zal worden afgerond. Dit programma zal in het kader passen van het bredere trioprogramma, dat Nederland gezamenlijk met de triopartners – Slowakije en Malta – zal opstellen. Hiermee wordt in het eerste kwartaal van 2015 een begin gemaakt – ook onder verwijzing naar het verzoek van uw Kamer. Het trioprogramma wordt doorgaans door de Raad vastgesteld in de maand voorafgaand aan het eerste van de drie voorzitterschappen.

Het Nederlands voorzitterschap van de Raad is tot slot ook van belang voor het Nederlandse parlement. De Staten-Generaal hebben al een voortrekkersrol gespeeld met het versterken en moderniseren van de rol van nationale parlementen. Het rapport-Leegte biedt hiertoe nuttige aanknopingspunten. Het Nederlands voorzitterschap biedt het parlement dan ook een uitgelezen mogelijkheid de democratische legitimiteit nadrukkelijk op de agenda te plaatsen en de organisatie en dialoog tussen de parlementen op een hoger plan te tillen. Hierbij kan enerzijds worden gedacht aan het beter benutten van de bestaande mogelijkheden van parlementaire betrokkenheid op nationaal niveau. Anderzijds kunnen bestaande instrumenten op Europees niveau actiever worden benut door versterkte onderlinge samenwerking met andere nationale parlementen. Ook de versterkte samenwerking en informatie-uitwisseling tussen de nationale parlementen en het Europees Parlement, onder andere in verband van COSAC en art. 13 Conferentie, maakt hiervan deel uit. Het kabinet trekt hierbij graag samen met uw Kamer op.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

Bert Koenders

Intermediary Foundation of the Universal Declaration of Human Rights

---

VERZOEKSCHRIFT

A A N T E K E N E N

Aan:TWEEDE KAMER DER STATEN GENERAAL

politieke fracties en kamerleden
(griffier)

Postbus:20018
2500EA,DEN HAAG

Heden,**de eerste september tweeduizendveertien** heb ik Joannes Petrus van den Wittenboer voorzitter van de stichting IFUD of Human Rights een verzoekschrift verzonden per brief,per aangetekende post aan de griffier van de Tweede Kamer der Staten Generaal bestemd voor de fractie leiders van de politieke partijen en de kamerleden,met uitdrukkelijk verzoek deze stukken in handen te stellen en ter inzage te leggen.De Tweede Kamer gevestigd in Den Haag,Plein 2.IFUD of Human Rights handelende tevens als gemachtigde namens en voor Audio-Rarities,te dezer zake woonplaats kiezende te Mierlo aan de Kastanje 28 ten adres van IFUD of Human Rights,(zelfde adres).

Het verzoek:

Verzoek onderzoek naar strafbare feiten waarvan de Hoge Raad in eerste aanleg kennis neemt – te weten door hierna te vernoemen personen in hun hierna gemelde betrekking beweerdelijk gepleegde ambtsmisdrijven als bedoeld in art. 76 RO- maar de opdracht tot vervolging ter zake van zodanige ambtsmisdrijven kan niet worden gegeven door de Hoge Raad maar uitsluitend bij Koninklijk besluit of bij een besluit van de Tweede Kamer der Staten-Generaal (art. 119 Grondwet;art. 4-9 Wet van 22 april 1855,Stb.33,houdende regeling der verantwoordelijkheid van de hoofden der Ministeriële Departementen;art. 483 leden 1 en 2 Sv.).

Namen:

- Donner J.P.H. (Piet Hein),minister van justitie
- Wijkerslooth de Weerdesteijn J.L. (Joan Lodewijk),voorzitter college van procureurs-generaal en hoogleraar Universiteit Leiden
- Balkenende J.P. (Jan Pieter) Jan Peter,minister van algemene zaken
- Rutte M (Mark),minister van algemene zaken
- Dijsselbloem J (Jeroen René Victor Anton),minister van financiën

Deze hooggeplaatste personen met voorbeeldfunctie naar de samenleving in de uitoefening van het ambt of functie op enigerlei wijze en data direct of indirect betrokken zijn geweest of zijn betrokken door handelen,nalaten of goedkeuren bij strafbare feiten.Te omschrijven samengevat als “haatzaaien met holocaust negationisme,revisionisme”.

Het kabinet is van mening dat discriminatie, racisme en antisemitisme immoreel is en in strijd met de Grondwet en mensenrechtenverdragen. Het zijn ongewenste maatschappelijke verschijnselen. Daar dient hard en effectief tegen te worden opgetreden,Brief Donner aan de Tweede Kamer 24 oktober 2003, 29200VI- nr62.Naar aanleiding van de bekladding van de poster “Anne Frank ” in Velserbroek in mei 2014 met antisemitische leuzen en een jodenster,en op de vuilnisbak voor de abri een hakenkruis: het kabinet zet zich in om antisemitisme in Nederland te bestrijden.De Minister van Veiligheid en Justitie Ivo Opstelten: de antisemitische bekladding van een poster van Anne Frank is verwerpelijk en onacceptabel.

ECRI:

In haar rapport van 2013 moedigde de ECRI de Nederlandse autoriteiten aan ervoor te zorgen dat de strafrechtketen passende bescherming biedt tegen alle vormen van aanzetten tot rassenhaat,discriminatie en geweld en verregaand bagatelliseren van de Holocaust.Art. 137c,137d,137^{e},137f,137g en 429 quater verbieden respectievelijk:belediging wegens ras; aanzetten tot rassenhaat,discriminatie en geweld.Ook moeten de Nederlandse autoriteiten zich intensiever in zetten voor onderwijs over de Holocaust en antisemitisme en om racisme.

Tweede Kamer der Staten Generaal:

In dit geval verzoek Ik de politieke fracties en de leden van de Tweede Kamer onderzoek te doen en maatregelen te nemen betreffende de bestrijding van bepaalde vormen en uitingen van racisme en vreemdelingenhaat door middel van het strafrecht “KADERBESLUIT 2008/913/JBZ van de Raad van 28 november 2008.

Brief:

Tweede Kamer der Staten Generaal
DCO Bestuur en Onderwijs
Commissie Justitie

Intermediary Foundation of the Universal Declaration of Human Rights
T.a.v. de heer J.P. van den Wittenboer
Postbus 324
5660AH GELDROP

Den Haag, 14 september 2006
“Hitler’s Inferno”
JUST060608
K05/1077/12Sv
14 september 2006

Geachte heer Van den Wittenboer,

Uw bovengenoemde brief is onder de leden van de vaste commissie voor justitie verspreid.

In haar vergadering van 6 september 2006 heeft de commissie besloten geen verdere actie te ondernemen.

Dit betekent dat de leden van de commissie individueel wel actie kunnen ondernemen naar aanleiding van uw brief.Zij kunnen uw opmerkingen bijvoorbreeld gebruiken bij de behandeling van wetsvoorstellen of vragen stellen aan de regering.

Hoogachtend,

Mevr.mr.N.J.P. Coenen
Griffier van de vaste commissie voor justitie

Europese Commissie:

PERSBERICHT
Brussel, 27 januari 2014
Internationale Herdenkingsdag voor de Holocaust:
Commissie roept Iidstaten op om ontkenning van
misdaden tegen de menselijkheid strafbaar te stellen

Een nieuw verslag dat Vandaag is gepubliceerd, tegen de achtergrond van de Internationale Herdenkingsdag voor de Holocaust, heeft aan het licht gebracht dat de meeste EU-Iidstaten de EU-regelgeving ter bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat nog niet correct hebben uitgevoerd. De Iidstaten hebben in 2008 unaniem het kaderbesluit

betreffende de bestrijding van racisme en ,vreemdelingenhaat door middel van het strafrecht aangenomen.Toch blijft de nationale wetgeving in een aantal landen nog steeds ontoereikend. Vooral nationale bepalingen tegen het ontkennen, vergoelijken of verregaand bagatelliseren van bepaalde misdrijven, zoals misdaden tegen de menselijkheid, zijn nog steeds ontoereikend in 20 Iidstaten.

Vicepresident Viviane Reding, EU-commissaris voor Justitie, zei tijdens een speech ter gelegenheid van de Internationale Herdenkingsdag voor de Holocaust: "De naties in de Europese Unie leven nu in vrede met elkaar. We staan nu echter voor nog een andere uitdaging: het blijven streven naar tolerantie binnen onze maatschappijen. Niemand zou ooit te maken mogen krijgen met haatuitingen of haatmisdaden.Vandaag roep ik dus alle EU-lidstaten op om maatregelen te nemen zodat het EU-kaderbesluit volledig kan worden omgezet in nationale bepalingen en kan Worden toegepast op het terrein. "

De Commissie zal in 2014 bilateraal in dialoog treden met de Iidstaten zodat het kaderbesluit volledig en correct kan Worden omgezet in nationale wetgeving. Hierbij moet rekening Worden gehouden met het Handvest van de grondrechten en, met name, de vrijheid van meningsuiting en vereniging.

Het EU-Kaderbesluit heeft als doel om met name racistische en xenofobische haatuitingen en haatmisdaden te bestrijden. Het verplicht de Iidstaten er ook toe om het publiekelijk aanzetten tot geweld of haat op grond van ras, huidskleur, godsdienst, afstamming, nationale of etnische afkomst vast te stellen als strafbare feiten.

Belangrijkste bevindingen van het huidige uitvoeringsverslag:

Hoewel alle Iidstaten de Commissie hebben laten weten welke maatregelen ze zullen nemen om aan dit kaderbesluit te voldoen, laat het huidige uitvoeringsverslag zien dat een aantal landen niet alle bepalingen volledig en/of correct heeft omgezet. Het gaat dan over strafbare feiten zoals het ontkennen, het vergoelijken en verregaand bagatelliseren van bepaalde misdrijven.

De meeste Iidstaten hebben bepalingen inzake het aanzetten tot racistisch en xenofobisch geweld en haat, maar daarmee lijken de desbetreffende bepalingen van het kaderbesluit niet altijd volledig te zijn omgezet. Er zijn ook leemten aangetroffen in verband met de racistische en xenofobische motieven van misdrijven, de aansprakelijkheid van rechtspersonen en de rechtsbevoegdheid.

Volgende stappen:

De Commissie beschikt momenteel niet over de bevoegdheden om op grond van artikel 258 VWEU een inbreukprocedure in te leiden in verband met kaderbesluiten die zijn aangenomen voor de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon (zie artikel 10, lid 1, van Protocol nr. 36 bij de verdragen). Vanaf 1 december 2014 kan de Commissie inbreukprocedures inleiden. Het huidige verslag laat dus zien op welke vlakken de lidstaten nog werk moeten verrichten om de nationale wetgeving aan te passen.

De Commissie zal echter nooit tussenbeide komen in individuele gevallen van haatuitingen of haatmisdaden.Het is aan de nationale rechtbanken om te bepalen of een specifiek geval kan Worden beschouwd als een aanzetting tot racistisch of xenofobisch geweld of haat, afhankelijk van de omstandigheden en de context van elke situatie. De Commissie zal alleen nagaan of de algemene regels in nationaal recht Worden omgezet.

Achtergrond

Kaderbesluit 2008 2008/9133/JBZ van de Raad is een instrument ter bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat door middel van het strafrecht. In dit kaderbesluit wordt een gemeenschappelijke strafrechtelijke benadering uitgelijnd voor bepaalde vormen van racisme en vreemdelingenhaat, met name racistische en xenofobische haatuitingen en haatmisdaden.

Wat "haatuitingen" betreft, moeten de lidstaten de nodige maatregelen nemen om er voor te zorgen dat de volgende opzettelijke gedragingen strafbaar worclen gesteld wanneer ze gericht zijn tegen een groep personen, of een lid van die groep, die op basis van ras, huidskleur, godsdienst, afstamming dan wel nationale of etnische afkomst wordt gedefinieerd en indien de gedragingen van dien aard zijn dat zij net geweld of de baat tegen een dergelijke groep of een lid van een dergelijke groep dreigen aan te wakkeren :

1) het publiekelijk aanzetten tot geweld of haat, waaronder het publiekelijk verspreiden of uitdelen van geschriften, afbeeldingen of ander materiaal;

2) het publiekelijk vergoelijken, ontkennen of verregaand bagatelliseren van genocide, misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden, zoals vastgesteld in het Statuut van net Internationaal Strafhof; en de misdaden van de belangrijkste oorlogsmisdadigers van de Europese Asmogendheden, zoals vastgesteld in het Handvest van het Internationale Militaire Tribunaal van 1945.

Met betrekking tot "haatdelicten" moeten de lidstaten ervoor zorgen dat racistische en xenofobe motieven als een verzwarende omstandigheid Worden beschouwd, dan wel dat die motieven door de rechter in aanmerking kunnen worden genomen bij de bepaling van de strafmaat.

Het kaderbesluit heeft betrekking op slachtoffers doordat erin wordt vastgelegd dat lidstaten erop moeten toezien dat het onderzoeken en ver\/olgen van delicten die verband houden met racisme en vreemdelingenhaat, niet afhangt van aangifte of beschuldiging door het slachtoffer, ten minste in de ernstigste gevallen.

De wet bevat regels inzake de rechtsmacht die erop gericht zijn online haatuitingen te bestrijden (een van de meest voorkomende manieren om racistisch en xenofoob gedrag te tonen). Bij het vestigen van hun rechtsmacht over gedragingen op hun grondgebied, moeten de lidstaten er voor zorgen dat hun rechtsmacht zich uitstrekt tot gevallen waarin de gedragingen via een informatiesysteem Worden begaan en waarbij de dader of het materiaal dat wordt aangeboden, zich op hun grondgebied bevinden.

Dit is het eerste uitvoeringsverslag over Kaderbesluit 2008/913/JBZ. In dit verslag wordt een beoordeling gegeven van de mate waarin de lidstaten alle bepalingen van het kaderbesluit hebben uitgevoerd. Het is gebaseerd op de omzettingsmaatregelen die door de Iidstaten zijn aangemeld en op technische informatie die de Commissie tijdens de beoordeling van hen heeft gevraagd (met inbegrip van nationale jurisprudentie,voorbereide werkzaamheden en richtsnoeren).Het is eveneens gebaseerd op gegevens die werden verzameld in vijf vergaderingen van een groep regeringsdeskundigen en op een studie in opdracht van de Commissie.

De Feiten:

Door Karel de W.
Het plaatsen van hakenkruizen en SS-tekens op afbeeldingen van ministers,nationale Ombudsman in combinatie met schelden. De dader kan gebruik hebben gemaakt van programma's zoals o .a. photoshop.Naast het op internet verspreiden van de afbeeldingen,zijn ook afbeeldingen van Donner als Adolf Hitler via e-mail internationaal verspreid.**De Wijkerslooth "Twee Vandaag TV" (26 november 2003) : "Ik ben hiermee bekend,samen met minister van justitie Donner,maar dat laat Ik nu maar zo!".**

Impressie:

Op de internetsite http://www.mstsnl.net/oppositie/archief/archief.htm
van Karel de W ,tussen een samenvatting van brieven diverse afbeeldingen:

Afbeelding Tweede Kamer,met aan de wand een groot hakenkruis in krans | afbeelding van de Wijkerslooth met Hitlersnor en hakenkruis en voorzien van het stempel van de rechtbank | Afbeelding Donner met Hitlerkapsel en Hitlersnor,SS-tekens en adelaar met hakenkruis | de Nationale ombudsman met Hitlersnor met SS-tekens en adelaar met hakenkruis | afbeelding portret Adolf Hitler | afbeelding Balkenende met Hitlersnor,hakenkruis en adelaar met Hakenkruis | Donner met Hitlerkapsel en SS-tekens en adelaar met hakenkruis.Het gelaat is afgedekt met een zwarte balk over de ogen | adelaar met hakenkruis | hakenkruis in krans |

Woordgebruik:

(Karel de W)

Juridisch gewetenloos geboefte leden van het gerechtshof te 's-Gravenhage,en minister Donner is de schele Katholiek en staatspooier (archschlog).Advocaten en rechters zijn de togacriminelen en procureur-generaal de Wijkerslooth is een juridische boef,(hopen dat dit juridisch monster ten spoedigste kanker krijgt).

Fiscaal-revisionisme:

Minister van Financiën,Jeroen Dijsselbloem.
Algemeen nut beogende instelling

Door de Belastingdienst wordt de term `algemeen nut beogende instelling` gebruikt. Goede doelen met deze rangschikking (artikel 24 status) werken ten behoeve van de samenleving.De belastingdienst baseert het oordeel met betrekking tot die tegenover dat van de stichting en Audio-Rarities op slechts één beoordelingscriteria "economische berekeningen",terwijl er veel meer criteria zijn om te beoordelen.Ook wordt een vergelijking gemaakt die eigenlijk niet gemaakt kan en mag worden,nl dat Audio-Rarities alleen een onderneming is voor het verspreiden van dragers "Compact disc",en dat het dan alleen om verkoopresultaat "winst" is te doen.Audio-Rarities heeft slechts één titel in het assortiment "Hitler's Inferno".Vervolgens baseert de belastingdienst de verkoop van CD's op hoe belangrijk "Hitler's Inferno",de les van gisteren als getuigenis is,aldus niet op de daadwerkelijke context van de bedoeling en het verhaal van hoe dat in 1945 op een LP is gezet.Fiscaal-revisionisme is de belastingwetten misbruiken met een politieke bedoeling.Op die manier kan de belastingdienst worden ingezet als politiek instrument.

Wetboek van Strafrecht:

137d Sr

1) Hij die in het openbaar, mondeling of bij geschrift of afbeelding, aanzet tot haat tegen of discriminatie van mensen of gewelddadig optreden tegen persoon of goed van mensen wegens hun ras, hun godsdienst of levensovertuiging, hun geslacht, hun hetero- of homoseksuele gerichtheid of hun lichamelijke, psychische of verstandelijke handicap, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.

2) Indien het feit wordt gepleegd door een persoon die daarvan een beroep of gewoonte maakt of door twee of meer verenigde personen wordt gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie opgelegd.

structurele vormen van discriminatie strafrecht:

Kenmerk: (2000050862) dd,22 mei 2000. Openbaar Ministerie "college van procureurs-Generaal", mr. JL. de Wijkerslooth.

In het wetsvoorstel wordt onder structurele vornen van discriminatie verstaan het 'een beroep of gewoonte' maken van de in de betrokken artikelen omschreven feiten of het 'door twee of meer verenigde personen' plegen van die feiten. De bedoelde feiten zijn het doen van openlijke discriminatoire (artikel 137c Sr) of tot haat of discriminatie of gewelddadig optreden aanzettende (artikel l37d Sr) uitlatingen, alsmede het openbaarmaken van dergelijke uitlatingen dan wel het aan een ander ongevraagd doen toekomen of het verspreiden of het ter openbaarmaking of verspreiding in voorraad hebben van een voorwerp waarin een dergelijke uitlating is vervat (artikel l37e Sr). Beide vormen van structurele discriminatie worden bedreigd met een strafmaximum van twee jaar gevangenisstraf of een geldboete van de vierde categorie. Wellicht ten overvloede merkt de commissie op, dat mocht het plegen van de bewuste feiten door twee of meer personen een stelselmatig karakter krijgen, het openbaar ministerie de specialis 'een beroep of gewoonte maken' met het daaraan verbonden hogere strafmaximum te laste kan leggen.

Jurisprudentie:

Gerechtshof Amsterdam

- 27 april 2000 in de zaak van Siegfried Maria Theo Corneel Verbeke en de Stichting Anne Frank Stichting inzake het dagboek van Anne Frank.
- Symbolen nationaal socialisme: HR 2009 / BJ6941

Chronologische weergave:

(Overzicht waarin de gebeurtenissen hebben plaatsgevonden).

- 2 april 2003 afbeelding Wijkerslooth (Hitlersnor en hakenkruis) ingekomen bij rechtbank, (stempel Centrale Balie ingekomen 2 april 2003)
- 18 oktober 2003 artikel De Telegraaf, Ron van Couwenhoven

- 24 Oktober 2003, brief Donner aan Voorzitter Tweede Kamer der Staten-Generaal, 29200VI-nr62

- 13 November 2003 aangifte door bewoner uit Hoofddorp bij Officier van Justitie Amsterdam,met verzoek om strafvervolging tegen K de W naar aanleiding van artikel in de Telegraaf van 18 Oktober 2003

- Nieuws en actualiteiten TV-zender Twee Vandaag Ned2, 26 November 2003, verklaring Wijkerslooth over hemzelf en minister van justitie Donner Twee Vandaag (Ned 2, 26 November 2003 nieuws en actualiteiten TV-zender) Met Procureur-Generaal van het Openbaar Ministerie de Wijkerslooth. Nieuwslezer: Zo vonden wij op internet nog een afbeelding van U,dat U met een soort Hitlersnor staat afgebeeld.De Wijkerslooth: Dat weet Ik,dat weet Ik al een hele tijd.Dat deel Ik overigens met de minister van Justitie (Donner),dat laat Ik nu maar zo.

Super PG De Wijkerslooth wordt hoogleraar strafrecht:

Gepubliceerd op maandag 7 februari 2005
(Organisatie: Openbaar Ministerie)

De Minister van Justitie heeft ingestemd met het verzoek van mr. J.L. de Wijkerslooth hem per 1 juni 2005 uit zijn functie van voorzitter van het College van procureurs-generaal te ontheffen. De Wijkerslooth wordt met ingang van 1 september 2005 benoemd tot hoogleraar straf- en strafprocesrecht aan de Universiteit van Leiden. Minister Donner van Justitie is voornemens om procureur-generaal mr. H.N. Brouwer voor te dragen als opvolger van De Wijkerslooth als voorzitter van het College van procureurs-generaal.

Universiteit Leiden:

(proefschrift)

Prof.mr. J.L. de Wijkerslooth was nadien betrokken in de promotiecommissie van het proefschrift van Caspar van Woensel in 2007,ter verkrijging van de graad van Doctor aan de Universiteit van Leiden.Terwijl de Wijkerslooth bekend is op internet te worden afgebeeld als Adolf Hitler samen met

Donner.
Het proefschift is in boekvorm uitgebracht.Titel: “Merk,God en Verbod”
Auteur: Caspar van Woensel ISBN: 9789086920105.

In dit boek o.a. de strafrechterlijke handhaving van oneigenlijk symboolgebruik.
“oneigenlijk gebruik Hakenkruis”.

De Telegraaf:
18 oktober 2003

Met een wereldwijde smaadcampagne beledigt Karel de Werd minister Donner,
maar justitie grijpt niet in.

Smerige Strijd om recht
door RON COUWENHOVEN

Amsterdam, zaterdag.

'Mijnheer De Werd, u heeft zeer hooggeplaatste personen onherstelbaar beschadigd. Ik moet u dringend verzoeken hiermee te stoppen.' Zo verzocht een inspecteur van de Criminele Recherche Inlichtingendienst op 31 juli in café ´t Sluisje aan de Nieuwendammerdijk in Amsterdam-Noord beleefd aan Karel de Werd zijn smaadcampagne op internet te staken.Op16 juli had De Werd de twee hoogste justitiële autoriteiten van Nederland,minister van Justitie P.H. Donner en de voorzitter van het college van procureurs-generaal J.L. de Wijkerslooth, als Adolf Hitler afgebeeld op zijn internetsite, begeleid door een uiterst grof smaadschrift Justitie ondernam verder niets. De Werd werd niet gearresteerd.

Tweede Kamer der Staten Generaal:
(vergaderjaar 2000-2001, kst-27792-3)

Discriminatie is moreel verwerpelijk, bedreigt de stabiliteit van de samenleving en is in strijd met de Grondwet. Racisme dient direct en duidelijk te worden veroordeeld en bestreden.Aldus zijn in het regeerakkoord de uitgangspunten van het beleid ter voorkoming van vooroordelen, discriminatie en racisme verwoord. Het onderhavige wetsvoorstel vloeit voort uit een van de voornemens van het regeerakkoord ter uitvoering van dit beleid. Nederland staat met zijn antidiscriminatiebeleid niet alleen. Artikel 13 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap verheft discriminatiebestrijding tot voorwerp van optreden van de Europese Unie.

Verder omschrijft artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, zoals dit luidt sinds het Verdrag van Amsterdam, het doel van de Unie als: «de burgers in een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid een hoog niveau van zekerheid te verschaffen door (...) voorkoming en bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat.» De Europese Raad heeft deze doelstelling in oktober 1999 in Finland onderstreept door op te roepen «de strijd tegen racisme en vreemdelingenhaat op te voeren».

Donner:

(op 24 oktober 2003 verzond toenmalig Minister van Justitie J.P.H. Donner een brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal,Den Haag.(kst-29200VI nr 62) In de brief o.a. onderwerpen:

Aanpak Openbaar Ministerie

Op 1 april 2003 is de nieuwe Aanwijzing Discriminatie van het College van procureursgeneraal in werking getreden. In de Aanwijzing worden regels gegeven over de opsporing en vervolging van discriminatie beantwoording van de kamervragen van het Tweede Kamer,vergaderjaar 2003–2004, 29 200 VI, nr. 62 2 alsmede procedurevoorschriften
voor het OM en de politie, daar waar het gaat om aangiften en klachten betreffende discriminatie.Aanbevelingen van de Landelijke Vereniging van Anti Discriminatie Bureaus (LVADB) en het Landelijk Bureau ter Bestrijding van Rassendiscriminatie zijn in de nieuwe Aanwijzing Discriminatie meegenomen.Overeenkomstig de Aanwijzing Discriminatie dient van alle aangiften en klachten betreffende discriminatie een proces-verbaal te worden opgemaakt. Bij overtreding van discriminatiebepalingen in het Wetboek van Strafrecht volgt altijd een strafrechtelijke reactie, indien de zaak bewijsbaar is. Bij de overtreding van andere commune strafbare feiten met een discriminatoire achtergrond dient deze discriminatoire achtergrond te worden benadrukt in het requisitoir en als strafverzwarende omstandigheid in de eis te worden betrokken. De eis dient met 25% te worden verhoogd.Conform de Aanwijzing Discriminatie heeft het Openbaar Ministerie een actief vervolgingsbeleid ten aanzien van verschillende verschijningsvormen van discriminatie.Aangiftes van antisemitisme worden serieus genomen.

Met recht discriminatie bestrijden:

‘Met recht discriminatie bestrijden’ is een praktische handleiding voor diegenen die in hun werkpraktijk, door studie of onderzoek in aanraking komen met rassendiscriminatie. Aan de hand van (inter)nationale wet- en regelgeving en jurisprudentie biedt deze handleiding inzicht in en instrumenten voor de juridische bestrijding van rassendiscriminatie.De handleiding komt uit de expertise en jarenlange ervaring van het Landelijk Bureau ter bestrijding van Rassendiscriminatie (LBR, nu Art.1).'Met recht discriminatie bestrijden' wordt uitgegeven door Boom Juridische uitgevers.'Met recht discriminatie bestrijden', 292 pagina's, uitgave Boom Juridische uitgevers, Den Haag, 2004, ISBN 90-5454-427-9.

Ministerie van Justitie:
Ontvangst 'Met Recht Discriminatie Bestrijden'
Toespraak | 29-03-2004 | Den Haag, Minister Donner
Toespraak van minister Donner van Justitie bij de ontvangst van het boek: 'Met Recht Discriminatie Bestrijden' , 22 maart 2004 op het Ministerie van Justitie te Den Haag.

Sinds 2003 is Donner bekend op internet te worden afgebeeld als Adolf Hitler met Hitlersnor,hakenkruis,SS-tekens en adelaar.Ook zijn er ruim 500.000 e-mails verzonden wereldwijd.(Donner is in 2012 benoemd tot vice-voorzitter bij Raad van State)

(Donner)

Dames en heren,
Mag ik u allen van harte welkom heten. Door de omstandigheid van het overlijden van Koningin Juliana, ben ik niet door de Tweede Kamer verhinderd om dit boek zelf in ontvangst te nemen. In dit soort zaken geldt immers onverbiddelijk het primaat van de Kamer. Gelukkig,want anders verdwijnt mogelijk een zo belangrijk onderwerp als rassendiscriminatie naar de achtergrond. Die indruk moet worden voorkomen.Gisteren, 21 maart, was de jaarlijkse internationale dag tegen racisme. En deze hele week geldt als één lange actiedag tégen racisme en vóór samenleven met respect voor elkaar. Niet alleen hier op het Ministerie van Justitie, maar ook op vele andere plaatsen in Nederland worden activiteiten georganiseerd in scholen, buurthuizen, jongerencentra en ga zo maar door."Racism is the worst disease from which the society of our nation suffers" zei Albert Einstein een halve eeuw geleden. Zelf had hij er voor moeten vluchten. En nog steeds zorgen racisme en discriminatie voor vervreemding, angst en achterdocht tussen mensen en bevolkingsgroepen. Het gevaar dat hierin schuilt, mag niet worden onderschat. Wij worden er dagelijks aan herinnerd hoe

kwetsbaar onze open samenleving is. Rassendiscriminatie moet met alle middelen worden bestreden en daarbij moeten we verder kijken dan onze neus lang is.We kunnen er niet omheen dat discriminatie in de afgelopen jaren een ander gezicht heeft gekregen. Het gaat allang niet meer alleen om het onderscheid tussen een witte meerderheid en een zwarte minderheid. In onze samenleving waarin mensen van veel multi-etnische afkomsten leven, bestaan spanningen tussen andere groepen die net zo kwaadaardig kunnen zijn als de traditionele vormen van discriminatie. En met "verder kijken dan de neus lang is" bedoel ik ook dat we niet blind moeten zijn voor de oorzaken van racisme en discriminatie,die vaak een bodem vinden in sociale vervreemding en economische achterstand.Terreur en aanslagen zoals in New York en Madrid vergen actie en dwingen tot alertheid. De bestrijding van terrorisme vergt dat we oude vanzelfsprekendheden opnieuwe tegen het licht houden.
Maar bij de bestrijding van terrorisme moeten we ervoor waken dat we niet de uitgangspunten van de rechtsstaat zelf verlaten of hele groepen in de samenleving stigmatiseren en verdacht maken. Dan versterken we slechts wat we willen bestrijden en spelen de radicalisering in de hand. Met recht zal men ons dan kunnen tegenwerpen: u wilt dat wij uw waarden van de rechtsstaat onderschrijven, begin bij uzelf. Juist nu zullen we moeten kijken wat we samen hebben en delen. Het is noodzakelijk om met respect enverantwoordelijkheid met elkaar om te gaan. En daarbij is geen ruimte voor onderscheid op basis van ras of kleur. Daarin lag door de eeuwen heen onze kracht en daarin zullen we onze kracht moeten blijven zoeken.Nederland doet het namelijk lang zo slecht niet als het gaat om de bestrijding van rassendiscriminatie. Twee weken geleden nog prees het VN Comité voor rassendiscriminatie een Nederlandse delegatie voor haar beleid ter verbetering van de situatie van minderheden.En het Comité gaf zelfs te kennen dat zij Nederland ziet als - en ik quote -:"een model voor andere staten in het behalen van de doelstellingen bij de implementatie van
de voorschriften van de VN-Conventie." Een moeilijke zin, maar een mooie pluim, dunkt mij.Het Ministerie van Justitie rust ondertussen niet op deze lauweren. Zo coördineert de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, die - zoals u weet - ook in dit gebouw zetelt,hetNationaal Actieplan tegen Racisme. Het geeft concrete actiepunten voor alle ministeries om racisme in Nederland te voorkomen en te bestrijden. Voor Justitie omvat dit onder meer: Dat multi-etnische samen met het Landelijk Bureau Racismebestrijding en de Anne Frank stichting kan helpen bij campagnes om mensen bewust te maken van racisme en discriminatie. Vanaf een nieuwe racisme monitor multi wordt ontwikkeld. De informatie uit deze monitor1 juni 2003 gaat er bij het Arrondissementsparket Amsterdam een registratie pilot lopen,waarmee inzicht verkregen kan worden in de vraag hoeveel commune delicten een discriminatoire achtergrond hebben betere samenwerking en afstemming tussen alle betrokken instanties.Daarnaast wordt de Om discriminatie op het internet beter aan te kunnen

pakken spant Justitie zich in voor betere samenwerking tussen de verschillende niet-gouvernementele organisaties bevorderd. Speerpunt is hierbij de fusie tussen het LBR en de Landelijke Vereniging van Anti-discriminatiebureaus, mede met het oog op verdere professionalisering van deze bureaus.· Tenslotte subsidieert het Ministerie van Justitie het Meldpunt Discriminatie Internet en, jawel, het LBR - de organisator van deze bijeenkomst.Deze activiteiten vinden plaats binnen een rechtstelsel, dat duidelijke handvatten verschaft om rassendiscriminatie te bestrijden. Nederland heeft haar strafwetgeving aangevuld met bepalingen die expliciet discriminatie op grond van ras verbieden, in overeenstemming met de VN Conventie ter bestrijding van alle vormen van Rassendiscriminatie. Evenzo zijn de mogelijkheden aangevuld om het beledigen en aanzetten tot haat of geweld wegens ras tegen te gaan. Een nog weer ander handvat is de Algemene Wet Gelijke Behandeling die onderscheid op grond van ras en nationaliteit verbiedt. En ook tal van andere, open normen in het recht maken het mogelijk om met recht discriminatie en racisme te bestrijden. Bijvoorbeeld de norm van het goed werkgeverschap, of de regels uit het algemeen bestuursrecht. Maar de overheid en de rechterlijke macht kunnen het niet alleen. Racisme effectief bestrijden vergt de inzet van alle burgers. Mensen hebben een eigen verantwoordelijkheid. "Beginnen ze weer over eigen verantwoordelijkheid," 'hoe moet dat dan?' hoor ik mensen denken. Dat kunt u nu allemaal in dit boek lezen dat ik zojuist heb ontvangen. *'Met Recht Discriminatie Bestrijden'* is bedoeld als een handig discriminatiebestrijding. De voorgaande versie verscheen in 1997 en het is goed dat er nu een naslagwerk met juridische informatie voor iedereen die werkzaam is op het gebied van actualiseerde uitgave is gekomen.Ik stel het zeer op prijs dat ik het eerste exemplaar van dit boek in ontvangst mag nemen.Zometeen zal het ook uitgereikt worden aan sleutelfiguren van verschillende maatschappelijke organisaties. Justitie zal samen met deze organisaties de komende jaren discriminatie en racisme actief blijven bestrijden.Ik had nu de hoop zullen uitspreken dat iedereen na afloop van de bijeenkomst nog het glas met mij zou heffen op het boek. Maar de reden die maakt dat ik hier het boek in ontvangst kan nemen maakt ook dat die afsluiting nu niet mogelijk is. Ik hoop dat het voor de auteurs niet afdoet aan de glans van het boek; dat is niet bedoeld.

Oranjehotel:

(herdenkingsrede Donner Oranjehotel 2004.

Nrc:

20-09-2006 (artikel) Donner over aanpak haatzaaien op internet.

Ereveld Loenen:

(Toespraak Donner herdenking 04-05-2011)

Oorlogsgravenstichting:

(Toespraak Donner 65 jaar oorlogsgravenstichting 07-09-2011)

Raad van State:

(Donner vicepresident Raad van State 2012)

Oorlogsgravenstichting:

(Donner benoemd tot president oorlogsgravenstichting 2013)

Old Boys Network:

In ogenschouw genomen dat Hirsch Ballin en Donner de draai hebben terug gevonden na diverse verwikkelingen (nevenfuncties en hoofdwerkzaamheden),Hirsch Ballin IRT-affaire 1994 en Donner Schipholbrand 2005 en affaire “Schiedammer parkmoord”:in een spoedbebat van de Tweede Kamer in september 2005 moest Donner zelf ook toegeven dat er sprake was geweest van dwalingen.(rapport Posthumus I en II).
Het wekt op zijn minst de schijn van het bestaan van een “Old Boys Network” bij de overheid.En dat toespraken over anti-racisme en herdenken slachtoffers Tweede Wereldoorlog door de Nederlandse Staat ingezet worden als “politiek instrument

Rechtsverhouding:

(Een “rechtsverhouding” aangegaan met de Nederlandse Staat)

Er is geen speciaal –schriftelijk- contract vastgelegd tussen de Nederlandse Staat en met Audio-Rarities,de Stichting of J.P. van den Wittenboer.Alleen een schriftelijke bevestiging waaruit “fair use” only blijkt.

Een speciaal contract met de Staat is ook niet nodig hierover omdat n.l. het betstaan van een rechtsverhouding automatisch volgt uit de bestaande wetten en verdragen.
Te verwijzen naar Internationale en Europese Verdragen.Het kaderbesluit bestrijding racisme is ook een belangrijk instrument,vanaf december 2014 is het mogelijk “inbreukprocedures” bij de europese commissie,verzoekschrift wegens schenden Gemeenschapsrecht begaan door lidstaten te verzenden.

De partijen:

1a).Hoofdpartij. de publiekrechtelijke rechtspersoon Staat der Nederlandse, Binnenhof 19, Den Haag, "N.L.", waarbij de publiekrechtelijke rechtspersoon de Nederlandse Staat niet in de specifieke bestuurstaak heeft gehandeld.maar in de ondernemersactiviteit, public relations, en de wetenschap, bestaat er geen voldoende grond haar anders te bejegenen dan privaatrechtelijke rechtspersonen die dezelfde of vergelijkbare activiteiten verrichten.

2a).Hoofdpartij. Eenmanszaak Audio Rarities, Kastanje 28, 5731 NK, Mierlo, "N.L,", directeur, JP van den Wittenboer die op uitdrukkelijke uitnodiging van de Staat der Nederlanden "Ministerie van Economische Zaken in Den Haag" een rechtsverhouding is aangegaan voor "fair use only" met het project "Hitler‘s inferno" in verband met zakendoen in Japan in negentienhonderd acht en negentig, door de Nederlandse overheid in verband met vierhonderd (400) jaar handelsbetrekkingen tussen Nederland en Japan. Op één en twintig september negentienhonderd acht en negentig "spreekdagen" zijn door Audio-Rarities,de heer JP. van den Wittenboer ten adres van het Ministerie van Economische Zaken persoonlijk en rnondeling de licentievoorwaarden voor "fair use only" met het Hitler's lnferno"project grondig besproken. Gesproken is met Mr. Hendrik E.C. Koets. Er is geen schriftelijke "fair use only-agreement" vastgelegd tussen de Staat en Audio-Rarities, wel is een schriftelijke bevestiging door de Nederlandse Staat op veertien december negentienhonderd acht en negentig. vanuit Tokio, Japan verzonden, waarin de mondelinge afspraak van één en twintig september negentienhonderd acht en negentig en wat besproken is, kort samengevat is bevestigd. De Staat heeft zich vrijwilllig zelf partij gekozen.

3a)-Secondiare-partij. De privaatrechtelijke rechtspersoon de Stichting Intermediary Foundation of the Universal Declaration of Human Rights, Kastanje 28, 5731 NK, Mierlo, "N.L." voorzitter JP. van den Wittenboer. Als exclusieve internationaal licentiehouder "fair use only" over het werk Hitler‘s inferno, door Audio Rarties LPA 2445 USA, nineteenhundred fourty five, World-War ll, werkzaam tevens als intermediair. wetenschappelljk, mensenrechten.

4a).Secondiare-partij. de publiekrechtelijke rechtspersoon Zuid-Duitse Deelstaat Freistaat Bayern, Duitsland, Alexandera Strasse 3. 80538, München, Deutschland. Als algemeen auteursrechthouder over het werk "Hitler's Inferno". Kontrollratdirektive 50.

5a).Secondiare-partij. de publiekrechtelijke rechtspersoon de Amerikaanse auteurs en muziekrechtenorganieatie The Harry Fox Agency inc., New York U.S.A., 771 Third Avenue, New York, 10017 USA, vertegenwoordigd door Frank S Rittman in de functie van International Business Administrator, die zich laat vergezellen door Edward Murpy en Yosio Inomata.Aangaande het verstrekken van een schriftelijke internationale exclusieve-licentie "Hitler's Infemo" voor "fair use only", datum afgifte licentie zeventien augustus negentiennonderd vijf en negentig Voorwaarden on condities "fair use only" voor wetenschappelijk en bibliotheek gebruik.

Hitler's Inferno:

HitIer's inferno is een werk van letterkunde, wetenschap of kunst, hetwelk bestaat uit afzonderlijke werken van liederen en toespraken uit het tijdperk Hitler Duitsland in een door de maker Audio Rarities (USA) in een logische anti-fascistische vorm aan elkander in de Engelse taal gesproken commentaar in negentienhonderd vijf en veertig in de USA, het einde van de Tweede Wereldoorlog, hierbij wordt, onverminderd het auteursrecht op ieder werk afzonderlijk, als de maker aangemerkt Audio Rarities (USA) degene, onder wiens leiding en toezicht het totale werk is tot stand gebracht. Het auteursrecht over de Duitse toespraken en geluidsopnames door Adolf Hitler en NSDAP -bij overdracht door de geallieerden na negentienhonderd vijf en veertig-berusten bij de Zuid-Duitse deelstaat Freistaat Bayern, en de nederlandse versies van toespraken en Iiederen van de NSB bij de staat der Nederlanden. Hierbij is in het geval van het werk "Hitler's Inferno" het totale auteursrecht in eigendom van Freistaat Bayern. het doel hiervan is om misbruik onder controle te kunnen houden door de staat en strafbaar te stellen in verband met het ondeskundig gebruik van toespraken, liederen, afbeeldingen en gedragingen die na negentienhonderd vijf en veertig na de val van het Derde Rijk bewezen en ernstig fout waren bevonden door het Tribunaal in Neurenberg. Zowel de hedendaagse Duitse wet-en regelgeving (Duitse grondwet) alsmede de Amerikaanse en Nederlandse wet- en regelgeving alsmede Europese en Intemationale Verdragen maken uitzonderingen voor het gebruiken van materialen voor historische,wetenschappelijke en educatieve doelstellingen voor gebruik door bibliotheken en op scholen,studie of gebruik door wetenschappers, (Title 17, United States Code). Bij het auteursrecht moet nog iets anders worden onderscheiden en wel het zogenaamde persoonlijkheidsrecht droit moral door Audio Rarities (USA). Het persoonlijkheidsrecht van de auteur van het werk gaat nimmer teniet. Dit recht moet alzo beschouwd worden als een absoluut en exclusief zelfstandig recht, staande naast het auteurschap Uit het een en ander volgt, dat het persoontijkheidsrecht onafhankelijk van het auteursrecht een zelfstandig, niet overdraagbaar recht vormt. Als de toespraken en liederen in negentienhonderd vijf en veertig op rechtmatige manier zijn verzarneld, hetgeen uit onderzoek is gebleken en moet worden aangenomen, heeft Audio Rarities (USA) het exclusieve recht de plaat "Hitters Inferno" in eigenbeheer te vermenigvuldigen en te verspreiden Het droit moral kan na overlijden van de maker worden uitgeoefend door degenen die hij daartoe bij uiterste wilsbeschikking heeft aangewezen, Zonder uiterste wilsbeschikking door de maker zelf afgegeven_ of bij ontbreken van informatie over de maken alleen rnogelijk met een schriftelijke licentie door de auteursrechtenorganisatie.Intermediary

Foundation of the Universal Declaration of the Universal Declaration of Human Rights, postbus 324, 5660 AH, Geldrop Nederland heeft sinds negentienhonderd vijf en negentig bij schriftelijke licentie door de Arnerikaanse Auteursrechten organisatie 'The Harry Fox Agency inc" in New York USA, te gelden als exclusieve licentiehouder op het mogen beheren en internationaal verspreiden van het iniellectueel & mechanische eigenclomsrechten"Hitler’s Inferno", hiernaast kunnen bibliotheken, archieven, musea als niet-exclusieve licentiehouders fungeren en wetenschappers-agreementen verstrekken aan onderzoekers. Het op cle geluidsdragers vastgelegde materiaal is gegarandeerd authentiek. Het werk "Hitler's inferno" is gegarandeerd geen nazisme of neo-nazisme Het is een getuigenis over de holocaust.Het werk is verder geregistreerd met een registratienummer bij de Belastingdienst "registratie en successie" in Nederland. Op een maart negentienhonderd ne en en tachtig traden de Verenigde Staten toe tot de "Berner Conventie ", een tussen een aantal staten gesloten verdrag, (Berner Conventie, gedefinieerd onder sectie 101 van Title 17,United States Code) waarbij het auteursrecht van onderdanen van elk van de deelnemende Staten beschermd wordt in alle aangesloten Staten, waaronder ook Nederland Stichting Stemra is de Nederlandse zusterorganisatie van de Amerikaanse auteursrechtenorganisatie The Harry Fox, Inc New York. Vervaardigde opnamen van uitzonderlijke documentaire waarde naast andere items mogen in officiéle archieven worden bewaard.Hitler’s Inferno is opgenornen in de USA, bij de Universiteit van Kansas City, Missouri, in de Miller Nicols library,en maakt deel uit van een wetenschappelijke verzameling van items over de holocaust onder de rubriek“Suzanne Statland Collections in Holocaust Studies" a bibliography of research materials.

Toegelaten:

Hetgeen in overeenstemming is met de wettelijke en de morele norm met hetgeen naar de regels van het maatschappelijke verkeer redelijkerwijs geoorloofd is met inachtneming van Artikel 25 AW en title 17 United States Code, in combinatie met in kracht rechtsgeldige Europese en internationale Verdragen (Berner Conventie, WlPO- Verdragen. Rome Conventie, TRIPS agreement van World Trade Organisation), lnternationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten, waarin de auteursrechten van wetenschappers en de beoefening van de wetenschap, mensenrechten zijn geworden, waar individuele aangesloten Staten aan zijn verbonden.

Verboden:

In het algemeen iedere gehele of gedeeltelijke mechanische overname, bewerking of nabootsen inbreuk op intellectueel eigendom in gewijzigde vorm voor een ander doel of een daadwerkelijk verschil vertonen dan het oorspronkelijke doel door do maker zelf verkozen; alle produkten die niet in overeenstemming zijn met de wettelijke en cle morele norm, en alles wat met hetgeen naar de regels van het maatschappelijke verkeer redelijkerwijs niet geoorloofd is en als redelijkerwijs aannemelijk is, dat ook de maker die inbreuken zou hebben afgekeurd; ten gehore brengen of vertonen in het openbaar, illegaal verspreiden van produkten of misbruik van gedachtengoed,negativisme, obsceniteit, obscurantisme; gebaren, uitdrukkingen, emblemen, geschiedvervalsing; muziek gezongen en gesproken alsmede instrumentale bewerkingen, met inbegrip van de beschikbaarstelling voor het publiek op zodanige wijze dat deze voor leden van het publiek op een door hen individueel gekozen plaats en tijd toegankelijk zijn, hierbij inbegrepen omroepuitzendingen, sportevenementen al dan niet per kabel satellite, en internettransmissies.Indien aan twee of meer personen een gemeenschappelijk auteursrecht op een zelfde werk toekomt_ kan, tenzij anders is overeengekomen. de handhaving van dit recht door ieder hunner geschieden. De Staat de monopoliehouder over het vervolgen van strafbare feiten in overeenstemming met wat hierover is vastgelegd in negentienhonderd vijf en veertig door de geallieerden controleraad op grond van de wetgeving ter voorkoming van nationalisrne en militairisme van de Tweede Wereldoorlog 'kontrollratdirektive 50.

United States Holocaust Memorial Museum:

Sinds vijfentwintig juni tweeduizendveertien maakt Hitler’s Inferno deel uit van de wetenschappelijke educatieve verzameling van items over de holocaust van USHMM “United States Holocaust Memorial Museum,Washington,USA.Het museum heeft één exemplaar van de CD “Hitler’s Inferno”gekocht van Audio-Rarities voor in de bibliotheek van het museum.Audio-Rarities heeft met een donatie het bedrag voor de CD terug overgemaakt aan het museum,zodat de aankoop van de CD gratis is voor het museum.

Holocaust educatie IFUD of Human Rights:

De Stichting heeft twee projecten in eigenbeheer, Hitler’s Inferno (CD en Mp3) en boek 40 Maanden Oranienburg,door Flor Peeters,1946 over zijn verblijf in sachsenhausen.Het boek is in de oude spelvorm gelaten om het origineel te behouden.Het boek (thans e-pub) zal dienen om toekomstige generaties te leren om beter de toekomst te kunnen begrijpen.Er is een registratie nummer bij het boek en een ISBN: 9789402100716.

Notariële Akte:

De “fair use”voorwaarden “Hitler’s Inferno” zijn op 21 juni 2007 vastgelegd in een notariële akte met aanhechtingen van brieven en data DVD-rom (7**b** aanhechtingen akte) door mr. Th.H.J.M op de Laak,notaris te Budel,gemeente Cranendonck.

Aanhechtingen:

1. Master data DvD-rom met de producties
2. Master data CD-rom met het verzoekschrift

(de griffier geeft schriftelijk informatie aan de leden van de Tweede Kamer dat deze masters bij de griffier liggen,en dat ieder kamerlid afzonderlijk de bestanden kan overzetten op usb-stick).

De griffier zorgt dat tevens dit verzoekschrift –schriftelijk- ter inzage ligt voor de leden van de Tweede Kamer.

Verwijzing naar producties:

- “Hitler’s Inferno” mp3: (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-02
- Boek “40 Maanden Oranienburg” E-pub: (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-10/01.epub
- Brieven ministers van algemene zaken Kok,Balkenende en Rutte (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-11/01.pdf
- Jeroen Dijsselbloem holocaust-revisionisme en negationisme via belastingsysteem: (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-15/01.pdf
- Statuut stichting: (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-13/01.pdf
- Joan de Wijkerslooth Twee Vandaag TV: (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-01/96.wmv
- Bestanden Donner: (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-16
- Kopie van website “haatzaaien”, met diverse afbeeldingen van ministers als Adolf Hitler (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-16/09.pdf
- Akte Notarieel van 21 juni 2007: (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-05/03.pdf
- Auteursrechten en verweesde werken: (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-05
- Onderzoek naar de LP “Hitler’s Inferno”: (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-05/06.pdf
- Sommatie Nederlandse Staat: (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-01/120.pdf
- Brief Ministerie van Justitie dd,22 mei 2008,kenmerk:5545758/08/DEIA,inzake JBZ kaderbesluit:(DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-16/26.pdf
- Brief Ministerie VWS mw.dr. J.Bussemaker,kenmerk:OHW-U-2880405, datum:22 oktober 2008,inzake:Erfgoed van de oorlog: (DvD-rom) AANHECHTINGEN/PROD-GROEP-02/Map-15/18.pdf

Verwijzing studies en onderzoek:

- “De Holocaust en andere genociden”,(een publicatie die tot stand is gekomen met financiële steun van het Ministerie van Volksgezondheid 2012).Door NIOD instituut voor oorlogs, holocaust en genocide studies,Amsterdam University Press.ISBN: 978 90 8964 3803 / NUR: 689.

Slotzin:

De stichting IFUD of Human Rights is vrij naast dit verzoek aan de Tweede Kamer,ook een civielrechtelijke procedure aanhangig te maken tegen de Nederlandse Staat bij de gewone rechter voor een schadeclaim.

IFUD of Human Rights

de voorzitter

J.P. van den Wittenboer

Correspondence:Po.box 324, 5660AH Geldrop The Netherlands

Offices:Kastanje 28, 5731NK Mierlo The Netherlands

C.o.C.reg:41092925 Eindhoven N.L.

E-mail: ifudofhumanrights@yahoo.com

Internet: http://ifudofhumanrights.webs.com

Phone:+31 -(0)6 50 425 552